

Missionens Efterretninger.

Udgives maanedlig af Den danske og norske Konferens.

Nr. 7.

December.

1907.

Bønneugen i Danmark.

Bed et skandinaviske Unionskonferensbestyrelsesmøde, afholdt i Stodsborg den 10de dennes, blev det vedtaget, at Bønneugen i Scandinavien i Aar begynder den 28de Decbr. 1907 og slutter den 4de Januar 1908. Jeg vil derfor henstille til alle vore Søsken i Danmark at deltage med os i denne Højtid. Vi plejer jo at benytte en Uge hvert Aar til særlig Bøn og Granskning i Herrens Ord. Dette har været til stor Betsignelse og baaret gode Frugter, hvad de mange smukke Minder fra tidligere Bønneuger sikkert minder os om. Det er ogsaa meget passende, at vi nu ved Aarets Afslutning paa ny adlyder den guddommelige Befaling: „Ransag eder selv, om I er i Troen; prøv eder selv!“ 2 Kor. 13, 5. Der kommer jo en Dag, da vort Regnskab skal gøres op i Himlen; vi skal gjøre Regnskab for vor Hus-holdning herne — for hvorledes vi har benyttet de Gaver og de Midler, Gud har betroet os, og for vort Liv og Levnet i det hele taget. Spørgsmaalet til Overvejelse bliver da: hvorledes ser dette Regnskab ud? Dette er en meget alvorlig Sag, som ingen af os maa lade gaa uopaaagtet hen, men gennemgaa under Bøn og den Helligaands Vejledning.

Det aller vigtigste for os er, at vi føler en indre Trang i Sjælen efter mere af Aandens Fylde og Kristi Sindelag. Det maa ogsaa staa klart for os, at vi umuligt kan udføre det hellige og store Værk, Gud har betroet os, eller fejre over alt det onde, der omgiver os, medmindre vi bliver salvet med den Helligaand. Frelserens Befaling: „Men I skal blive i Jerusalems Stad [det var nemlig der, Disciplene tilbragte deres Bønneuge], indtil I bliver iført med Kraft af det høje“ (Luk. 24, 49), gjælder ogsaa os. Vi trænger til denne Kraft. Tiden bliver mere og mere vanskelige, og Kampen tiltager hvert Aar. I Matt. 24, 37—39 har vor Frelser givet os en træffende Eftindring af vor Tid, og denne Profeti gaar nu bogstaveligt i Opfyldelse lige for vore Øjne. Aldrig har Menneskene været saa optagne og saa berusede af de i disse Vers omtalte Ting som netop nu. Det gjælder derfor om at være paa Vagt, ellers vil vi blive overrumplede af den store Sjælefyende, det begjærer at sigte os som Guede. Vi elsker Gud og hans Sandhed; men alligevel gaar det undertiden os, som det gif Peter, der tilhueladende var stærk i Troen; men som dog til sidst fornægtede Frelseren. Han salet, fordi han

havde forsvemt at vaage og bede, sstjont Jesus saa indtrængende havde anmodet ham derom. Mark. 14, 37, 38. Men den samme Jesus siger til os, at vi „er elendige og jammerlige og fattige og blinde og nøgne“, men ved det ikke. Mat. 3, 17. Derfor følger han ogsaa til: „Jeg raader dig, at du kjober af mig Guld, lutret i Ilden, at du kan werde rig; og hvide Klæder, at du kan bedække dig, og at din Nogenheds Skam ikke skal blottes, og salv dine Øjne med Øjensalve, at du kan se. Hvilke som helst jeg elsker, dem straffer og tugter jeg; vær derfor nidkær og ombend dig.“ Og videre: „Se, jeg staar for Døren og banker.“ Mat. 3, 18—20. Hvorledes skal det nu gaa os, om vi ringeagter denne Formaning og dette Raad? I det fyttende Vers fortæller han os, at vi er fattige, blinde og nøgne, men ved det ikke. Derfor er vor Tilstand elendig og jammerlig. I de to følgende Vers anmoder han os om at raade Bod paa disse Mangler og opmuntrer os til Nidkærhed og Ombendelse, og i det tyvende Vers minder han os om, at han staar for Døren og banker.

Frelseren har saaledes selv skildret sin Menigheds aandelige Tilstand i ovennævnte Vers, og vi maa indromme, at Lunkenhed og en aandelig Sløvhed er til Stede iblandt os. Jesu Ord til sine Disciple: „Sover I fremdeles og hviler eder,“ passer ogsaa paa os, og der er den allerstørste Fare for, at ogsaa de følgende Ord: „Det er forbi, Timen er kommen,“ vil blive udtalt til mange af dem, der nu bekjender sig til at tro Sandheden, medmindre de vaagner op. Hvor alvorligt, min Broder og Søster! Endnu staar din kjære Frelser ved dit Hjertes Dør og banker! Luk op for ham og lad ham komme ind! Tag mod hans fjerlige Raad: „Vær derfor nidkær og ombend dig!“ Lad Bønneugen blive, hvad Gud ønsker, den skal blive for dig — det turde være sidste Gang, du faar Beslighed til at være med at fejre en saadan Højtid. Tiden er saa alvorlig, saa usikker og saa kort. Din Sjæls Frelse staar paa Spil, søg derfor Gud som aldrig før og forlad dig paa hans Løfter og Forjættelser! Naar den Helligaand minder eller overbeviser dig „om Synd“, adlyd hans fjerlige Stemme og følg hans Raad! Gjør din Sag op med Herren, og har du været utro i at betale ham sit (læs 5 Mos. 26, 11—19) skyld dig saa at gjøre det! Maafe der er noget i Hjemmet eller i Menigheden, der bør ordnes, opsæt da ikke med at be-tjende og gjøre Bod for det! Bed meget for Herrens

Værk og for alle Arbejderne og lad Guds Fred indde din Sjæl!

Der vil blive tilsendt alle Menighedene saavel som de Søfende, der bor paa enlige Steder, Læsninger — en for hver Dag. Vi vil gjerne henstille til vore Søfende i hver Menighed, at de samles en Gang hver Dag til Bøn og Læsning. Saa vidt det lader sig gjøre, læg en Del af eller hele Arbejdet til Side og benyt Tiden til at bede og grænse i Herrens Ord. Bliv ikke hjemme fra Møderne, medmindre det er absolut nødvendigt — husk paa, at vi lever i den siddige Regns Tid!

Om Sabbaten den 4de Januar bringer vi saa Herren vort aarlige Takoffer, der som bekendt gaar til at støtte Missionen udenfor Danmark — nemlig Abyssinien, Føland, Finland og den Nordlandste Missionsmark. Vi har allerede sendt to Missionsærer til Abyssinien og udvidet Virksomheden i Finland, ligesom vi ogsaa har taget godt fat i Nordland. Men alt dette kræver jo Midler, og vi maa derfor have flere end tidligere, hvad vi ogsaa tror, vi vil faa, naar vore Søfende ved, hvor Pengene gaar hen. Men da der saa ofte er blevet talt og skrevet om Afrika og de øvrige Missionsmarker, anser jeg det for overflødig at sige mere derom her.

Det er da mit Haab og min Bøn, at Herrens Betsignelse og hans gode Mand maa være med og over hans Folk i et særdeles rigt Maal den kommende Bønuge, og maatte det kunne siges om os, som vi læser om den første lille Menighed: „Og der Pinsesfestens Dag [Bonneugen] var kommen, var de alle endrægtigen tilfammen.“ Saa vil vi alle blive døbt med den Helligaand! En hjærlig Hilsen til eder alle, kjære Søfende! Ederis i Herren forbundne Broder,

Kjøbenhavn den 12te November 1907.

J. E. Raft.

Sølvbryllupsfest.

14½ Aars Arbejde i Bogmissionen.

Mandagen den 4de Novbr. d. A. fejrede Br. Søren Andersen og Hustru i Randers deres Sølvbryllup. I Lobet af Dagen indløb der mange Breve og Telegrammer med hjertelige Lykønskninger til Brudeparret — ligeledes overraktes der dem flere smukke Gaver saasom en Lænestol, et Skrivebord og en Skrivebordstol. Om Aftenen samlede Venner og Troesføfende i Højskoleforeningens lille Sal, hvor hele Forsamlingen (ca. 60 Personer) blev trakteret med Chokolade og Kage. Ved Bordet herskede en glad, men alvorfuld Stemning; der veksledes med Taler, Bøn og Sang, hvorefter det fremgik, at Brudeparret var agtet og elsket baade af Menigheden og Medarbejdere saavel som ogsaa af udenforstaaende.

Br. Søren Andersen har arbejdet i Bogmissionen i 14½ Aar; han har altid omfattet Arbejdet med Kjærlighed og Interesse, hvorfor Gud rigelig har velsignet ham deri, og det er hans største Lyst og Glæde at maatte fortsætte dermed. Hans Hustru har været ham en god og tro Støtte. Hun har ikke holdt sin Mand tilbage fra Arbejdet, men har med Glæde fundet sig i at undvære ham i længere Tid ad Gangen.

Det kan maasse interessere at se et lidet Regnestykke over Br. Anderens Arbejde i den Tid, han har været i Bogmissionens Tjeneste. Jeg regner med, at en Bogagent hvert Aar arbejder i 225 Dage, og at han i Lighed med et Landpostbud gaar ca. 4 Mil om Dagen. — 4 Mil pr. Dag bliver for et Aar 900 Mil, for 14½ Aar bliver det 13,000 Mil.

En Bogagent kan besøge gennemsnitlig 30 Hjem pr. Dag og besidder sin Bog ca. 40 Gange om Dagen.

Det bliver i et Aar 9000 eller i 14½ Aar = 130,000 Beskrivelser.

Har Br. Andersen gennemsnitlig solgt 5 Bøger daglig, saa bliver det for et Aar 1125 Bøger — for 14½ Aar = 16,300 Bøger. — Dette viser, at selv om Arbejdet paa den enkelte Dag ikke er saa stort, saa kan det dog ved stadig at hænge i dermed løbe op til at blive et ganske stort og anseeligt Foretagende. Vi burde alle gjøre, hvad vi kan, for at fremme Guds store Værk her paa Jorden; men lad os huske paa, at naar vi har gjort alt, hvad vi kan og bør, saa er vi kun unyttige Tjenere; thi vi gjorde kun det, vi vare skyldige at gjøre.

Broderlig Hilsen.

Silkeborg i Novbr. 1907.

B. Hansen.

Aalborg.

Nu er vi i fuld Gang med Vintervirksomheden her i Byen; Interessen er god, og mange Gange har vor store Modesal været fyldt med opmærksomme Tilhørere, dog er Bevægelsen ikke saa stor som i Fjor, hverken hvad Modstand eller Interesse betræffer, men vi føler os overbeviste om, at der er flere oprigtige Sjæle her, som skal frelses, inden Herren og Meesteren aabenbares.

Søfende er flink til at hjælpe os i Arbejdet, væsentlig med at uddele Løbesedler. Vi har nu faaet organiseret en Traktat- og Missionsforening paa 20 Medlemmer. De arbejder foreløbig mest med Udbredelse af Bladet, „Evangeliet's Sendebud“, af hvilket de spreder 60 Eksp., hver Gang det udkommer.

Siden min sidste Beretning har vi haft Daab; tre Søstre er blevne forenede med vor herværende Menighed, medens en er overflyttet til en anden Menighed. Min Medarbejder Br. N. B. Hansen og jeg selv er ved godt Mod i Herren, og vi beder alle vore Troesføfende her ved modtage en hjertelig Hilsen.

L. Muderstød.

Aalborg den 25/11 1907.

Et Ord om Bønnungen i Danmark og Norge.

Denne Uge kan med Rette kaldes vor aarlige Højtid. Guds Folk har haft saadanne Højtider gennem alle bibelske Tider. Disse aarlige Højtider var bealede af Herren. Han saa, hvor nødvendige de var, og hvilke store Betsignelser han derigennem kunde faa Anledning til at meddele sit Folk. Israël forstod ogsaa selv disse Højtiders store Betydning. De kom, store og smaa. Mange maatte rejse lange Veje; thi alle maatte til Jerusalem. Der var Templet og Tilbedelsens Sted. De maatte bringe sine Offerdyr og andet, som hørte med til for personlig at kunne deltage i Gudsdyrkelsen. Store Forsagelser og Opofrelser af Tid, Kræfter og Ejendomme maatte til hvert Aar; men Guds Folk saa fremad med Troens Øje og vidste, at det vilde komme igjen med Rente — et evigt Liv og en Arvedel paa den nye Jord. De hjulpede Forættelserne, „saa dem langt borte“. „De forventede den Stad, som har Grundsolde, hvis Bygmester og Forarbejder Gud er.“ Kjære Troesføfende, vi er ogsaa Guds Folk, og Herren har gjort det saa for os, at vi ogsaa kan have vor aarlige Højtid. Vi lever ikke i Israels Dage; men vi lever paa en Tid, der er langt mere alvorlig og farlig, og som Bibelen kalder „vanfælske Tider“. Alvorlige Begivenheder hænder overalt, hvorhen vi vender vort Øje. Satans Hære stormer frem med en Hastighed som aldrig før. Den menneskelige Hjerne anspændes til det yderste, Kundskab forøges og det hele optages i Satans Tjeneste. Rustninger drives efter en Maalestof, som Verden endnu aldrig har

set Mage til. Krigsskibe af uhyre Dimensioner — virkelige Fæstninger med dertil hørende Skyts, Reparationsværksteder, Lazaretter osv. løber hver Dag af Stabelen beredte til Kamp. De lader sig næsten ikke beskrive, de maa ses, deres uhyre Maskiner maa sættes i Bevægelse og deres frygtelige Torndalarm maa høres, før vi kan fatte disse Kolosers Udølgelsesevne, og hvad de i det hele taget bebuder for Fremtiden. Flere Nationer har gennem det svundne Aar sendt op sine Luftskibe under Mængdernes stormende Jubel. De svæver deroppe, medens man paa Laboratorierne ubtænker og sammensætter de Sprængstoffer, der fra disse flyvende Maskiner skal kastes ned over uluttelige Byer, Flaader og Arméer paa Krigens og Trængselsens store Dag; og den Tid er sikkerlig ikke fjern, da disse atmosfæriske Krigsskibe vil svæve over Jofafatsdalens kjempende Millioner i den sidste store Verdenskrig. Satan organiserer sin store Hær. Han sætter Had imellem Nationerne og spreder Sygdom og aandeligt Mørke ud over Verden. Spiritismens Tid, der har ulmet gennem Tjuiinder af Aar, bryder nu ud i store Flammer for at bane Satan Vej og staffe ham direkte Udgang til Mæzjerne. Dette tilligemed store Ræffelser, Tungetaler og andre spiritistiske beklægtede Bevægelser synes at være den Vølge, hvormed den store Fjende har besluttet snart at rive hele vor Slægt ud i Fortabetsens evige Dyb. Visstelig, vi har naaet en farefuld Tid! Hvem kan se paa, hvorledes den store Modstander belejrer vor Tids Slægt, se de mange, der bukker under i Kampen imod det onde, uden at føle sig opfordret til at drage indermere til ham, der formaar at beskytte os, og i hvis Kraft vi alene kan bestaa i den Fristelse, der skal komme som en Snare over den ganste Jord? Ab. 3, 10. Visstelig, vi behøver en Bønneuge, og vi maa alle, store og smaa, gaa op til Herrens Højtid. Vi maa ikke længere leve paa Fortids-erfaringer, vi maa gaa op i Flok og Følge for at bede Gud om den silbige Regn. Vi lever i den silbige Regns Tid, og Herren udgyder den over sit Folk i andre Lande. Lad os gaa op for at bede, for at velsignes og for at høre, hvad Herren ydermere vil tale til sit Folk.

Jeg nærer ikke Tvivl om, at Satan vil lægge Planer for at hindre Søstende i at besøge Møderne gennem Bønneugen. Nogle vil han invitere bort til deres Slægtninge og Venner paa Landet eller et andet affides Sted, hvor han kan være tryk for, at de er affaarne fra at samles med Guds Folk under denne Aarets store Højtid. Andre vil han overføre med Arbejde i Sytuen, paa Værkstedet og Kontoret, indtil det hele gaa rundt for dem. Deres Nerver svækkes ved Overanstrengelse og søvnløse Nætter, og deres Sind fyldes med Tængtelse og Bekymring. Atter andre vil han forsøge paa at gjærde inde ved at sende dem besøgende eller invitere dem til Juletræjester eller andre lignende Tilstelninger.

Stal vi nu tillade ham alt dette, kjære Søstende? Dette er en Sag, som hver enkelt af os helst bør afgjøre paa Forhaand. Lad os gaa i Bøn til Gud og bede om Kraft til at sonderribe alle disse listige Snaer! Søger vi Gud alvorlig derom og bestemmer og bereder vi os paa at faa en saadan Velsignelse igennem vor Bønneuge i Aar, som vi aldrig før har erfaret, saa kan vi være sikker paa, at den vil komme. Vi skal faa høre Pinsens Sus og Aandens søde Forsikring om, at Gud har forladt os alle vore Synder og skrevet vore Navne i Livets Bog. Maatte dette ske! Maatte der komme Beretninger fra alle vore danske og norske Menigheder og derigennem en Hilsen fra hver enkelt Broder og Søster om, at denne Bønneuge har været den bedste vi endnu har oplevet.

Eders i Kristus tilgivne,
N. P. Nielsen.

Bønneugen i Norge.

„Stod i Bajun paa Zion og blæs Alarm paa mit hellige Bjerg, alle Landets Indbyggere høve!“ Hvorfor denne Bevægelse? kunde man spørge. „Herrens Dag kommer, den er nær,“ svarer Profeten. Af Profeten Joels Beskrivelse angaaende denne Dag vil det være iøjensaldende at se, at en særskilt Beredelse vil være nødvendig for at bestaa paa den store Dag, som er saa nær forhaanden. Derfor udbryder han igjen: „Samler Folket, helliger en Forsamling, sank de gamle, bring de smaa Børn sammen og dem, som dier Moderbryd. . . . Mellem Forhængt og Alteret skal Bræsterne, Herrens Tjener, græde og sige: Spar dog, Herre, dit Folk, og giv ikke din Arv hen til Fornædelse, saa Hedninger beriser over den! Hvorfor skal de sige blandt Folkene: Hvor er deres Gud?“ Ja, naar vi alle hdmgyer os for vor Gud, søger han, medens han findes, falder paa ham, medens han er nær, da bliver Herren udkjær for sit Land, og han sparer sit Folk. Og han sender det Trøstens Budskab: „Frygt ikke, du Land! Fryd dig og vær glad! Thi Herren har taget sig for at gjøre store Ting.“

Maatte vor Bøn til Gud nu og i den nær forestaaende Bønneuge blive: „Ransag mig, o Gud, og kjend mit Hjerte! Prøv mig og kjend mine mangehaandede Tanter og se, om jeg er paa Smertens Vej, og led mig paa Evighedens Vej.“ Tiden for Bønneugen i Aar er fra 28de Decbr. til 4de Januar 1908. De forskjellige Menigheder vil for Norges Vedkommende saa Hjælp af besøgende Brødre, saavidt dette lader sig gjøre. Herren ventet at gjøre store Ting for os nu og gennem denne Uge. Maatte vi nu berede os dertil, er min Bøn!

Eders ringe Medarbejder,

E. E. Jensen.

Kolportørskolen i Kristiania.

Kjære Medarbejdere i Herrens Værk!

Vore Kolportører i Norge har altid med Glæde set fremad til den Velsignelse og nye Kraft, de har erholdt paa Kolportørskolen fra Aar til Aar. I denne Gjerning trænger man at blive opmuntret igjen og igjen. Efter seks Maaneders Stræv synes den aandelige Fyrighed, man fik ved Konferensen, næsten at være udtømt, og man føler da Nødvendigheden af at blive iført ny Kraft fra det høje. Det er vistnok ogsaa den fornemte Hensigt med disse Højtider, samtidig som det ogsaa lige i Aarsiftet er en uheldig Arbejdstid i denne Gjerning. Styrelsen har derfor ogsaa i Aar overvejet denne Sag og besluttet at have en saadan Skole for paa en ret Maade at kunne anvende denne Tid til Ophjælpelse for Arbejderne og til Vejledning i Udbredelsen af det herlige Budskab, Herren har betroet os. Skolen vil begynde Søndagen den 22de December Kl. 9 Form. og vedvare til og med den 2den Januar 1908. Alle Bogmissionens Evangelister og andre, som føler sig kaldet af Herren til at arbejde i denne for vor Tid saa frugtbringende Øren af hans Værk, indbyrdes hjertelig til at overvære disse Møder, hvilke vi er forvisede om vil have en gavnlig Indflydelse og bidrage til en bedre Forstaaelse af dette vigtige Arbejde. Høsten er stor, men Arbejderne faa. Lad os derfor, enhver Broder og Søster, som Herren har virket paa til at optage denne Gjerning, betænke det Ansvar, der følger med at holde sig tilbage fra eller unddrage sig den Helligaands Røst.

Søster White siger herom: „Gud har sine Arbejdere i enhver Tidsalder. Diebliftets Krav besvares derved, at selve Personen viser sig. Naar altfaa den guddommelige Røst raaber: „Hvem skal jeg sende, og hvo vil gaa for

os?" da vil Svaret lyde: „Her er jeg, send mig.“ Ef. 6, 8. Herren vil i den sidste Tid falde Mænd og Kvinder fra Kontoret, Ageren, Skjottenet, Bærstedet og fra enhver Livsstillning for at gaa ud og give til Verden det sidste Advarselbudskab. Derfor den ene ikke vil, saa jendes Anden til at paavirke en anden, og om alle taug, saa skal Stenene raabe.“

Vi agter at holde tre Møder pr. Dag, hvilke alle anmodes om punktlig at overvære. Formanden og underteegnede vil lede Undervisningen. Lad os nu paa Forhaand inderlig søge Herren om, at han rigelig vil velsigne denne Sammentkomst til Nytte og Gavn for Kolportørarbejdet i Norge, og at vi alle personlig maa erhverve os en aandeligere Erfaring og en dybere Forstaelse af de Krav, Herren stiller til os.

Alle, der agter at komme til Skolen, bedes at skrive til underteegnede en Uge forud, og vi skal søge at være dem behjælpelige med at anskaffe Logi.

Paa Bogmissionens Vegne,
S. M. Nærem.

Til vore norske Søstende!

Jesús sagde forud til Pilatus: „Jeg er dertil født og dertil kommen til Verden, at jeg skal vidne om Sandheden, hver den, som er af Sandheden, hører min Røst.“ Hvad er Herrens Hensigt med os? „At vi skal forkynde hans Dyder, som kaldte os fra Mørket til sit underfulde Lys.“ 1 Pet. 2, 9. Høst Profeten Esajas siger Herren: „J er mine Vidner.“ Hvad er vort Vidnesbyrd til Verden? Er det: „Bered dig til at møde din Gud?“ Eller er det: „Min Herre tover med at komme.“ Det er ét af to. Et stort Arbejde maa endnu udrettes, førend Kristus kommer; men lad os ikke derfor drage den Slutning, at det selvfølgelig vil tage tilsvarende lang Tid; nej ingenlunde! „Et hastigt opfyldt Ord skal Herren udføre,“ siger Paulus. Rom. 9, 28. Herren har givet os store Gæster, som han vil, vi skal uddele. Han har betroet os store Ting, som vi skal meddele Verden, som er i Mørke. „Guds Ords Aabenbarelse giver Lys.“ Lad os udbrede Ordet, som adspredter Mørket og bringer Glæde i de formørkede Hjerter og Sind! Lad os nu, medens Hjenden arbejder med at sprede daarlig og sjælefordervende Litteratur, udbrede de herlige Ting, Herren har betroet os. Tag f. Eks. „Kristi Vignesser“. Zulehøjtidene drager nær. Mange kjøber Bøger ved denne Lejlighed for at skjænke dem som Præsenter til andre. Det er en af de bedste Tider fra nu af og til Juni at sælge Bøger. Lad os prøve, Søstende, af alle Kræfter at arbejde nu, medens det er Dag. Natten kommer, da ingen kan arbejde. Flere, som jeg har modt nu paa min sidste Rejse, har begyndt med at sælge og har solgt flere, og de er næsten bleven forbausede over, at de kunde sælge disse Bøger. De har faaet nyt Mod, nye Erindringer, som alene erholdes ved Virksomhed i Guds Tjeneste. Lad os huske paa, at vi ogsaa er i Verden, ligesom Kristus var, for at vi skal vidne om Sandheden. Maa Guds Kjærlighed fylde vore Hjerter og flyde ud til andre, som ikke kjender Sandheden, men maaste vilde fatte den højere, end vi har gjort, dersom de blev kjendt med den, er min Bøn! Eders ringe Medarbejder,

C. C. Jensen.

Fredrikstad.

Interessen her har de sidste Par Maaneder været i stadig Tiltagende. Sidste Søndag Aften var vort ikke lille Lokale fuldt af opmærksomme Tilhørere. Vi har ingen Bibelarbejder med os i Vinter, og derfor har vi

meget at gjøre; men Herren giver Helse og Kraft til Gjærningen. Der er et stort Arbejde at gjøre paa disse Kanter! Om vi bare havde flere Arbejdere! — flere i Byerne og flere paa Landet til at fylde de mange Krav, som vor alvorfulde Tid stiller til os! Vi haaber, at vore Søstende her i Landet maa drage nær til Gud i den kommende Bonneuge, saa han kan udgyde sin Helligaand over os, og ret mange maa begynde det nye Aar (1908) med at sige: „Se, her er jeg, send mig!“ Ved for os, kjære Søstende, at Gud maa give os Visdom og Naade til Arbejdet.

R. P. Nelsen.

„Evangeliets Sendebud“ Nr. 1 1908 vil faa et Indhold og et Udstyr, som vil gjøre det særlig egnet til Udbredelse og for Norges Vedkommende tillige som Provenummere for dem, der gjerne vil være med til at udbrede Sandhedens Lys ved at samle Abonnenter paa vort Blad. De af vore Søstende, som vil virke med Bladet, vil faa det forønskede Antal tilsendt for 5 Øre Stykket. Vi haaber, at mange Søstende vil benytte sig af denne Anledning og hurtigt muligt indsende til Ekspeditionen deres Forudbestilling paa saa mange Eksemplarer af det nævnte Nummer, som de kan benytte. Lad enhver gjøre sit til at skaffe mindst én ny Aarsabonnement paa Bladet. Vi er ikke i Tvivl om, at enhver, der har en rigtig Forstaelse af Sandheden, af Tidens store Alvor og af, hvad de Ting betyder, som ster rundt omkring i Verden, ogsaa vil føle dybt det Ansvar, der hviler paa os alle til at bringe Sandheden videre ud til andre. Gud vil velsigne enhver, som efter bedste Evne gør sin Skyldighed. Det glæder os at vide, at der er nogle, der følger en Byrde for vort Blad og gjerne vil tage alvorlig fat paa Arbejdet for dets Udbredelse. Vore Bønner følger dem. Erik Arnefen.

Stobbsborg den 24de Novbr. 1907.

Redaktionens Afdeling.

„Lige saa snart nogen nærer et Ønske om at efterligne Verdens Skik og ikke øjeblikkelig underkuer dette Ønske, lige saa snart opfører Gud med at anerkende vedkommende som sit Barn.“ Disse Ord stod at læse i sidste Nummer af „Ev. Sendeb.“ i en Art. af Søst. White angaaende Klædebragt. Vi henleder Søstendes Opmærksomhed paa disse alvorfulde Ord.

Manuskript til Bladet ønskes indsendt saa tidlig i Maanedens, at der kan gives Tid til at faa dette særdig i Tide.

Da Søst. Julie Lyche heretter vil udføre Arbejdet som Sekretær og Kassierer for Den norske Sabbatsskoleforening og Den norske Traktat- og Missionsforening, vil man herved venligst anmode om, at al Korrespondance vedrørende disse to Poster adresseres til hende under Adresse Akersgaden 74, Kristiania. Det samme gælder ogsaa Korrespondance vedrørende „Sundhedsbladet“ og „Sendebudet“ i Almindelighed, da hun ogsaa vil føre Abonnentlisterne for disse to Blade.

For øvrigt vil alle Breve — saavel Vengebreve som almindelige — naar de adresseres til Den norske Bogmission, Akersgaden 74, Kristiania, blive omhyggelig expederede saaledes, at alt kommer paa den Plads, hvor det hører til.

Kristiania d. 1/12 1907.